

Grímur á fram-sýning

Leygardagin 21. apríl letur ein sjáldsom fram-sýning upp í Norðurlanda-húsinum og í Lista-skálanum. Tað er ein framsýning við ítalskum grímum.

Framsýningin er í tveimum partum. Tann fyrri parturin telur umleið 100 grímur úr leðri, træi, bronsu og papp-maché. Hesar grímurnar eru úrslit av umfatandi søguligari granskning og eru nýttulíkingar av ymiskum leiklutum í sjónleiki frá Commedia dell'Arte — sjónleikur í 16. öld — fram til okkara tíð. Harafturat er grafikkur og myndir, ið visa, hvussu grímur hava verið og verða nýttar í sjónleiki í øllum heim-linum.

Annar parturin av framsýningini visir grímur sum eru meira enn and-litsskortar. Tað eru krops-grímur, leðurskulpturar, til einstaklingar og bólk-ar.

Báðir partarnir av framsýningini eru savnaðir, gjørdir og settir upp av Centro Machere e Stutture Gestuali í Padua í Italia. Donato Sartori stendur fyrri hesum mið-depli, og hann kemur við framsýningini til Føroya.

Framsýningin hevur verið vist m.a. í Keypmannahavn og í Holstebro, og hon er stuðlað av m.ö. Norðurlenska Men-tanargrunninum.

Í sambandi við framsýningina er ætlanin at skipa fyrri eini samkomu, har Donato Sartori, grímumakari, greiðir frá framsýningini, verkstaði sinum og arbeiðinum við at gera grímur.

Grímur og sjónleikur

Grímurnar, sum verða á

framsýningini, eru allar úr verkstaðnum hjá Donato Sartori í Padua í Italia. Henn hevur lært hand-verkið av pápa sinum, Amleto Sartori, sumupp-runaliga var myndahög-gari, men sum eftir 1945 fór at arbeiða við grímum burturav.

Grímurnar eru gjørdar til sjónleikir. Hetta sjón-leikarslagið er tikið fram aftur eftir kriggið og fascismna, t.v.s. at aldar-gomul sjónleikartradi-sjón er endurnýggjað.

Tað er Commedia dell'Arte úr 16. öld. Hetta sjónleikarslagið avloysti tann stírnaða sjónleikin hjá kirkjuni og teimum ráðandi. Commedia dell'Arte var upprunaliga fólksins sjónleikur og gøtusjónleikur. Tað er kanska ikki burturvið at samanbera tann tíðar-anda, sum Commedia dell'Arte bar boð um, við tann anda, ið slapp fram at í Italia eftir fall fascis-munnar við krigsklog, tá ið strembað varð eftir at endurstovna ítalsku mentanina.

Commedia dell'Arte nýtti grímur, og at tað er sera krevjandi, er komið fram, nú henda sjónleikar-grein er tikin fram aftur.

Nógv hava torført at gera tað við andlitinum. Tá ið sjónleikarin er í grímu sæst ikki, um hann smíllist ella gálvar. And-litið spælir ikki við, tað er tomt, og haðani kann einki koma. Harvið verður einki samband millum andlit og kropp.

Tala við kroppinum

Tvey slog eru av grímum, tær kenslufullu og tær kensluleysu.

Tá ið næmingarnir á sjónleikarskúlanum í Pad-

ua, sum Donato Sartori er knýttar at við grímuverk-staði sinum, skulu læra at mima, hava teir ikki brúk fyri andlitinum — kropp-urin er mál teirra. Ti fáa næmingarnir eina grímu, sum als ongar kenslur sýnir og einki sigur annað enn, um leikarin er kona ella maður. Tá ið næmingarnir hyggja hvør at øðrum og sjálvir spæla, fáa teir greiðu á, hvat teir mugu krevja av andliti sinum. Næmingarnir læra at gera seg leysar av van-ligum andlitsbráum, og teir fáa eina nýggja fatan av spælinum. Teir fáa vald á kroppinum, so teir kunnu málbera seg við honum.

At gera eina grímu, ið einki sigur, og ongar kenslur sýnir, er ikki einfalt. Grímumakarin er vanur at geva grímum sinum eitt kensluborið andlitsbragd. Bert eitt litið tryst við einum fingri á skeivum stað, ella ein foyra, ið verður skorin eitt sindur ov djúpt, ella kjálkabein, ið standa eitt vet ov nógv fram, ella ljósið, ið fellur eitt litið sindur skeivt, ger, at gríman ikki longur er utt-an andlitsbragd.

Um hetta og mangt annað verður høvi til at frætta meira á opnari samkomu, ið verður í sambandi við framsýningina av ítalskum grímum tann 21. apríl.

Úr skrá og bók um framsýningina — (Malan Simonsen)

Eitt er at sita í gildi summartíð, men so skuldu teir eisini syrgt fyrri summar-veðri.

Eitt ljós á gøtu míni

v/ Johs. A. Næs

»Hjarta tykkara verði ikki óttafult!
Trúgvíð á Gud og trúgvíð á meg!«
(Johs. 14,1).

»Teir hava tikið Harra mín« græt Maria Magdalena uttan fyrri grøvina páskamorgun. Og hvussu mong trúgvandi menniskju hava ikki við hvørt í lívi sinum kent hetta sama mótloysi. Minnst til, tú ið lesur hetta orðið í dag; tú verður forðaður á vegnum fram imóti sigursins krúnu, eitthvørt er, ið darvar teg; eitthvørt, ið tekur hjartleikan úr eygum tínum; tað er tær, sum tú hevur ikki longur tín trúfasta og miskunnsama Frelsara, sum tú einaferð átti, og sum gav tær frið og gleði í hjarta. »Hav treysti! Hjarta titt verði ikki óttafult,« sigur Harrin. Hetta er bert eitt skýggj fyrri sólini; hann kemur aftur, um tú bert vilt biða í trúgv og bøn. Ansa bert eftir, meðan tú biðar við krossin og eygleiðir skuggan, at tú snýr tær við sólini, soleiðis at náðisólin skal ikki fjalt fyrri tær. Skuggin snarar sær kring um krossin, sum dagurin liður, og tá ið skuggin er komin runt, tá seta vit okkum niður við sama krossinum, hvíla vart móðda høvur imóti trænum og venda eygu okkara móti heiminum, hinum nýggja Jerúsalem. Haðani kemur hann, okkara trúgvi Frælsari, fyrri at taka síni heim til sín, har deyðin skal ikki longur vera til, ikki jeldur sorg, ikki heldur skriggj, ikki heldur pinsla skal longur vera til, men har Gud er alt í øllum.

Harri, vit byggja okkara høvur og halda saman hendur okkara í tøk til tín — vit, so mong sum við tíni stóru náði fingi loyvi til at liva við tær, og innarligast verður tøkkin, tá ið okkum verður loyvt at doyggja við tær, tí tá doyggja vit ikki einsamøll, tú tekur okkum upp!

Nýtt búnaðarblað

»Búnaðarblaðið« sum er fakblað fyrri jarðar-brúk, havbúnað og garðyrki er útkomið.

Blaðið er hesuferð uppá 40 síður í A4 stöð, og hevur fjøl-broytt tilfar við nógvum góðum mynd-um.

Umframt oddagrein, lesarateig, lýsingar og smáteigar er víðtal við Vilhelm Johannesen, landsstýrsmann fyrri aling um uppskot til heildarpolitikk í hav-búnaðinum, har m.a. verður skotið upp at skipa aliræð, eisini verður komið inn á annað mangt í vinnuni. Greinir eru um fòður-framleiðslu á Havs-

brún til fisk og fæ.

Sigga Rasmussen, hortonomur skrivur um villar plantur til urtagarðin.

Annar partur er av grein hjá Dánjal Paula Danielsen, bónda og fyrrv. landsstýris-manni um jarðarlög-gávuna, har hann m.a. sigur, at positiv ráð-geving er betri enn strong krøv.

Thomas Joensen, seyðaráðgevari skrivur um vígaðan seyð á rættini, og um at royna trilembu.

Jústines Olsen, djóralækni skrivur um Toxoplasmosis og lambskjótning, har katt-urin er smittuberi, so

Gullbrúdleyp

Langafriggjadag 5. apríl kunnu hjúnini Annelena og Jákup Zachariassen í Mortanstovu, Norðagotu, halda gullbrúdleyp. Brú-leypsadressa: Filadelfia, Gøtugjógv.

FØROYSKUR VIDUR TIL FØROYSK HÚS

Tann Føroyski víðurin hevur hesar frá-merkingar:

SA * FR
SA + FR

FERÐSLUTRYGD

er at hava eyguni eftir børnunum

ff

statt er henda ikki á stóðum ongin ketta er.

Hanus Wardum, landbúnaðarraðgevi skrivur um rámmjók til kalvar, og um pris á kvigum.

Einar Ellingsgaard, ið arbeiðir við neyta-efirlitinum leggur úrslitið fram frá eftirlits-árinum 83/84.

Jóanes í Miðstovuni skrivur um váleyd-naða búnaðarskeiðið, ið var á Háskúlanum í januar mánað.

Undir felagslúðind-um er mest frá Føroya Búnaðarfelag, og siga teir m.a., at rakstrarur-slitid er sera gott.

Stubbar eru um ætlaða búnaðarferð til Noregs í sumar, og um hvat Jens Chr. Svabo skrivaði um »Faare Avlens Forbed-ringer«.